

EPITHALAMION IN NVPTIAS MAGNANIMI ET FORTISSIMI HEROIS

Domini IOANNIS RAMSAEI Vicecomitis Hadintony,

8

ELIZABETHAE RATLEAE

Filia ROBERTI Comitis

Suffexiz.

A D.D. Scot. Brit. Strat.

Excusum Londini.

EPITHALAMION.

Iue colis Delum, seu celsum Helicona frequentas; Musafaue, & nostrofacilis succurre labori, Huc ades, O nostri Princeps, & carminis auctor; Phœbe fauens : seu te Parnassi templa bicornis, Seute Cynthus habet, seu Delus gratior illa: Sis bonus & tumidum mea dirige velaper aquor, Da facilem cursum: vosgo mea gaudia Musa, Inclyta qua veterum, canitis coningia regum: Factaque perpetua transcribitis ar dua fama: Ferte simul Musaque pedem, charitesque fauentes; Aoniag, mouete lyram, date pramia laudum: Dicite io Hymen, & Hymen geminate canendo, Dulcis Hymen, genialis Hymen, ades o Hymenae. Connubium res grata Deo est, Deus approbat author, Connubium ipse Deus prasenti numine firmat, Magnum opus est, opus est humanis viribus impar, Singula divina numerare encomia dextra: Singula dona Dei canere, & benefacta referre, Queis genus, in terris, nostrum cumulauit, & ijsdem Mentemanimumg, suum, ceu vina in imagine pinxit, Quod mens casta Deus spurcag, libidinis vltor, Sit Deus, incestumg, animo execretur amorem : Coniugy lex sacra monet: docet exitus ingens: Horribilesque docent pana, quibus opprimit omnes, Qui pecudum in morem, sine lege atque ordine sacro, In scelus omne ruunt, seg, & sua corpora fædant : Sit mihi fas etiam thalamos celebrare iugales, Quos tot dy, diuaque colunt, velut agmine facto: Quofg tot heroes heroinæque frequentant; Saxonidum proceres, Reges, Ducesque sacrati:

Quando

Quando Hadintonus (sponsa cum virgine) sponsus Connubiale parat sacrum: noua carmina fas sit, Coniugibus cantare nouis: latumque precari Auspicium, magno sirmatum numine diuâm: Musa mone, vires que nouas animumque ministra Diua miki: tuque o hominum, diuumque voluptas Alma Venus, sine qua dias in luminis auras Nil oritur, neque sit latum, nec amabile quicquam, Tu precor aternum dictis asperge leporem.

Dicite io Hymen, & Hymen iterate canendo.

Blande Hymen, iucunde Hymen, ades, o Hymenae.
Tuque ades o Scotæ gentis, decus, Inclyte Comes,
Sponse faue, vacuasque aures, animumque benignum,
Sponte adhibe, laudesque tuas, laudesque tuorum
Accipe, tuque Socer Susexæ paterque serenos,
Tupariter vultus adhibe, votumque secunda.

Dicite io Hymen, & Hymen iterate vicism. Adte igitur propero, tantis dignate Hymenais: Ramfæe oiuuenum flos & lux vnica gentis, Conspicuus forma, nulli probitate secundus; Verborumque fides, & mens sibi conscia recti, Nec bellis animus nec forti dexterapuana, Deficit: ingentes prastans ad fortia vires Pralia: cuius adhuc vix pubescentibus annis, Prima rudimenta, & rigidi certamina Martis, Adrapidum Taij, sensit modo Gaurius amnem, Ramfæe o prastans animi qui vindice dextra Seruato nostram seruasti Principe gentem: Nec dubito, quin Rex tanti bonus arbiter acti Te celebret, totæ vnum te præferat aulæ; Sic genus antiquum, & Ramfæe stirpis honorem, Inflauras, patrumque tuis virtutibus, artes

Exsuperas

Exsuperas, famamg, ipsis maioribus affers. Quid moror? immensum est, virtutes dicere tantas, Inclyte Sponse tuas, alijs qua singula namque Esfe solent, vt relligio moderatio morum; Inculpata fides, & sansta modestia vita, Omnia solus habes, proprio seu pectore nata: Omnia conspirant in te, concorditer vnum. Seu cupias, validis hastam vibrare lacertis, Vel iaculis longe, vel cominus ense ferire, Nunc lusiffe pila, nunc tendere fortiter aroum, Egregias cuius laudes, & fortia facta, Et decus & nomen, vexit super athera virtus: Non opis est nostra dignas tibi scribere laudes, Virtutesque tuas, grandi celebrare camæna; Sit nobis voluisse satis: sit honesta voluntas, Gratatibi; paruo superi quoque munere gaudent. Dicite to Hymen, & Hymen Hymene ae sonantes.

Pronube Hymen Hymen ae Hymen ades o Hymen ae.

Ad te nunc redeo, tantis dignata Hymen ais

Tandem Sponsa decens, multis prafulgida nymphis,

Altera virginei flos, exemplum pudoris;

Quis non Ratleiadum gentis; quis nomina nescit,

Nomina Saxonicas inter fulgentia stirpes?

O digno iungenda viro, lectissima virgo,

Tanto formosis formosior, omnibus vna,

Quanto splendidior, quàm catera sydera fulget

Lucifer: & quantum, quam Lucifer aurea Phœbe,

Pulchrior Eois gemmis, & pulchrior auro,

Seu claros oculos spectes, vultus spudentes,

Et flauos crines, & eburnea colla genas sq.

Purpureas, niueas sq. manus, & labra decora,

Seu potius mores placidos, mentemque pudicam

Et

Et pulchras animi dotes? seu denique cultus Aspicias Phrygios, Ratlea Virgine dignos;

Dicite io Hymen, & Hymen Hymenae canentes; Continuo sponsam, patrio pro more salutat Sponfus ouans socerumg, manu gener, oreg, latus Excipit; & Regiam secum deducit in aulam; Tum verò stridor lituum, clangor g, tubarum Exoritur ; raucog, strepunt caua tympana cantu ; Ventum est ad facram, multis comitantibus aram, Subsequitur sponsus cum sponsa, cumg, propinquis, Ingentig, manu procerum, matrumg, caterua, Nec minus & sponfæ, magno mens ardet amore, Compellare focrum glorefg, nurufg, propinquas, Cognatol q, suos ; & dextraiungere dextram, Ing vicem du les audire & redderevoces. Ipfe etiam sponso sponsam Rex porrigit, ingens Munus, & ipfe beat, votis felicibus ambos; Congressi, iungunt dextras, tum rite sacerdos Pronubus amborum, connubia firmat amantum; Communema, Deum vocat, & bona verbaprecatur, Sic omnes vno orefremunt, superofg, fauentes, Felices g, rogant tadas, & vota subinde Ingeminant lato, spaciosa per atria, plausu, Vt superi placidi, votis concordibus adsunt;

Huc ades o Hymenae Hymen, ades o Hymenae; Sol ruit interea; primamá, crepuscula noctem Sera trahunt; cælog, rubet, vaga luna sereno Et solido spectat, subiectas lumine terras; Ecce faces gestant pueri de more iugales Bisseni; Comes it procerum manus omnis, & vna Subsequitur sponsus cum sponsa cumá, propinquis Principibus, magnaá, nurum, matruma, corona;

Tum pater in thilamos natam, genialis amatam
Dissequidem auspicibus ducit; cupidoque maritam
Commendat genero; lectoque reponit in vno;
Coniunctos solidatque duos mixtosque Britannos:
Exultant cum voce socrus, plausuque fauentes
Cognatique duces, gloresque Nurusque propinque,
Felix coniugium gratantes pectore toto,
Ceu quondam Bathoel nata, Labanque sorori
Felix coniugium gratetur ritè Rebecca.

Ite domum Iuuenes, venit Hymenite puella,
Huc ades o Hymenæe Hymen ades o Hymenæe.
Ludit Hymen, Hymenæus adest; lux illa pudiois,
Exoptata diu votis, lux aurea venit,
Venit, habes tandem toties quod mente petisti
O decus Hectoridum, iuuenis, iam pone querelas,
Grande mora pretium fers: quod si priscatulissent
Secula, non raptos slesset Menelaus amores;
Quid cessas Hymenæe? vocat te sponsus & imis,
Opperiens te suspirat, noua nupta medullis;
Dicite io Hymen, & Hymen geminate vicisim.
Mitis Hymen, Hymenæe ddes B Hymenæe.

Fiusdem D. D. votum connubiale sponso & sponso.

I Am salue Hadintone, tua modò virgine felix, Nunc nupta post & felix, hac matre futurus, Fortunati ambo: vestrum concordia lectum Ambiat & thalami custodes limina seruent Pax & amor, mensam g, sides & gratia pascant; Oscula iungant amor sidei, concordia, pacem Este vnà dulcemque vnà producite vitam,

Aurea vos foueat placidi indulgentia cæli, Plena Dei nutu, cælesti plena fauore, Adsit sancta sides, & honestis ignibus ardens; Firmus amor, stabilisque salus, spesque inscia luctus,

Sic pater omnipotens, qui primi exordia mundi, Ex nihilo, & cælos verbo omnipotente creauit, Corporaque irrupto primus duo iunxit amore, Sic beat, & latis auget successibus omnes, Qui bene suscipiunt nexum ceruice iugalem: Qui parere sciunt, & iussa capescere diuûm,

Sic dum coniugy iuuenum clarissime fædus
Instauras, sociamque paras tibi iungere costam,
Cuncta tibi auspicijs cedant felicibus opto.
Annuerant musæ; strepit omnis plausibus aula,
Applaudunt aurætenues, montesque lacusque,
Responsant circa, lato clamore propinqui.
Iamá, Vale, longum, Necte Sponse inclyte voti
Pæniteat; Necte pactæ Sponsa inclyta, tædæ;
Fatavocant, nos hinc aliò; vos dicite Musæ
Dulcis Hymen Hymenæ, veni bonus o Hymenæe.

Soli Deo gloria.

